

6

Leikarin = Wiisu.

Joka hypätes Kingisä eli
Tanssisa ilo-leikisä wei-
sataan.

* * * * *
* * * * *

Weisataan ensin Runo. Luo-
tilla, mutta nopeammasti,

ja paikoin = . = niinkuin sittä:

En hyppä, en tansa . . . c.

Niinkuin: Yr, kar, kolm, ne
jä, Ann' ilonen olla, . . .

PrändäTTY 1784.

v. 1.

Qallani tästä Rouwalaan,
Tätä kultaista kujaa,
Hopiasta tietä myöden
Sikain silittämätä,
Laminasten latelemata;
Sillat on silkki pantu
Sillat silkki, suot sametin
Meralla wetelät paikat
Bahat paikat palkkinoilla.

Jok' on pesty pitkät pöyväät?
Joko lautaiset laivottu
Pusikkaiset päälle pantu?

Hieron Herran maltasia
Banen Pappein olutta;
Tulla Turun Leikaritten
Saaha Saran Kauppiaisten.

v. 2.

Täsa Leikarit tulewat
Leikarit lerettelewät
Hyvän Frouwan kartanohon
Kiskin Kijwarin kotihin
Leikarit lerettelewät

Hyvän Frouwan kartanohon.

v. 3.

Mitä nyt Leikarit tahtowat?
Leikarit tahto leikin lyywä
Hyvän Frouwan kartanosa
Kiskin Kijwarin kotona:
Anna mulle nei nuori Neittyt:
On mulle kulta kotona

Hopiota Isäni maalla
Joss ma tjuukahat tekisin
Rauniot rakentelisin
Kistin leski kartanolle ;
Bullat on lasten kukkanina
Hopiot helistiminä.

v. 4.

Frouwa vastaa:

En anna Neittytteni
En kuule kulliasi
Enkä näe hopioitas:
On mulle kulta kotona
Hopioita Isäni maalla
Joss ma tjuukahat tekisin
Rauniot rakentelisin.

v. 5.

(Leikari surusaan lähtee pois
ja weisaa:

Ei saa Siimoni Sälle
Ei saa Kederiken Serra
Ei saa Sedermiten alle
Wihaseri tulee Simoni Sälle
Wihaseri tulee Kederiken Serra
En hypää, en tanssaa
En ole ilonen
Enkä kuluta lenkäni kanta.
Ei ole säärt luusant nyhä (ydintä)
Yrimesäni wäkiä
Wäjessäni wännyssä.

v. 6.

(Nyt, tule Leikari uudesta
Frouwalaan, ja alkaa alu-
sta pitäin, entisen laulun.

v. 1,

v. 1, 2, 3.

Pätkäm tästä Rouwalaan x.

Täsa Leikarit tulewat x.

(ja uudesta anoo:

Anna minulle yri nuori neitty
Minä annan kulta, hoptata,
On mulla kulta kotona
Hoptota Isäni maalla
Joss ma kinkabat tekisin
Rauniot rakentelisin
Kristi leski kartanolle
Kullat on lasten kulkasina
Hoptot helisti minä.

v. 7.

(Frouwa wastaa:

Saapi Simoni Sälle
Saapi Kederiken Herrä
Saapi Sedermiten alle
Saat, saat, nyt.

v. 8.

Iloseri tulee Simon Sälle
Iloseri tulee Kederiken Herrä
Iloseri tulee Sedermiten alle;
Nyt hyppään, nyt tansaan,
Nyt olen ilonen,
Nyt kulutan kulta kensäni kantaas;
Nyt on sääri huusa ytyä
Nyimesäni wäktä
Wäjesäni wämmehystä:
Nyt lennän ulkopuolta mutta liinaa
Maa puolta, matala saarta,
Sella puolta, seitteen laarta.

Sitte palaa Leikari jälle Frouwwalaan,
toista, Kolmatta, neljättä . . . . . neityttä ot-
tamaan, jotta saa ison ringin tansijn tyt-
täviä; sitte lähtee Herralaan, poikia otta-
maan, ja alka jälle laulamaan näin:

v. 9.

Räkkäm tästä Herralahan

v. 1. 2c.

Tästä Leikarit tulewat 2c.

v. 2. ulos.

Mitä nyt Leikarit tahtowat?

v. 3.

Anna mulle yri nuori Herra?

Ou mulle kultaa kotona 2c. 2c.

(Weisataan kaikki niinkuin ennen.

Ensi kerralla kieltä Herra ja
ei anna . . . silloin weisataan v. 5

Toisella kerralla, tultuansa taka-
sin saapt, ja jälle weisataan v. 2 ja 7

Uyt kuin on kaikki Pojat ja Tyttöret saa-
nut rinkijn, tansijn kanssaan niin Frouwwa
istui kesselle rinkia ja huiwi sidotaan silmäin
eteen, ja kaikki Leikarit alkawat weisata:

v. 10.

Allene, alene hmwä Frouwwa,

Jo on Nepaines kuollu,

Allene, alene hmwä Frouwwa

Jo on Tatiisi kuollu

Allene, alene hmwä Frouwwa

Jo on Enosti kuollu

Allene, alene hmwä Frouwwa,

Jo, on Sisares kuollu;

Allene, alene hmwä Frouwwa,

Jo, on Weljesti kuollu;

Allene, alene hmwä Frouwwa,

Jo, on Isäsi kuollu; Allene,

Alene, alene hnywā Frouwwa;
Jo on Nitisi kuollu;

(Uyt on Frouwwa jo polwillaan.)

Alene, alene hnywā Frouwwa,
Jo on Sōdāsi kuollu.

(Uyt maahan lyyfistyy, laattiaan asti.)

* * * * *

v. 11.

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo Nepaimes elää;

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo Tātisi elää;

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo, Enosti elää

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo Sisares elää

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo Welfesi elää

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo Ifāsi elää

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo Nitisi elää.

(Uyt on Frouwwa jo pystys.)

Alene, alene hnywā Frouwwa
Jo Syōtāsi (miehesi) elää!

(Uyt ylenee Frouwwa ākisti ittefin,
nostetaan yldo koko joukosta, hyppäyt-
tään taufataan ja huutaa; ylene, ylene
ylene jo Sōdāsi elää!!!)

Huppu kormisa Frouwwa on koko ajan
Nellā milliä; ja aina uudella alotetaan, eli
uudella uelsumaan:

Lakkām tāsē Rouwvalaan se.

eli, Herralaan se.

ja; Tāsē Leikarit tulewat, se.

* * * * *

Papp. 1530

7

Holma Nanna Wjsser

Talstaron.

Ei aina Petriä festä, 2c.

eli: 2r, 3ar, 4olm, neljä,
Ann' lionen olla, 2c.

Prändätty 1784.

2.

Stakklaus on sangen lämmin
Mutta pelkään pahoi ämmi;
Jotka hönryh, ja myös pyörhy
Tuhka-kouttein kansa.

3.

Miekkat Aikat, omist monen,
Kijauhen, rauta oven
Rikki paissan, kunnian raiskan
Makioilla huusillansa.

4.

Olut Soppa, Nurkka Bajja
On minun häviään saattan
Kylän kienu, ketun Majja
Pillan ojaan, kaatan.

5.

Monta miestä, ja Talon-Tyttyä
Kaunukanta kuin Kulta-nyttyä
Ojan pohjas häviän suolas
Makaa pyörtyisä siellä.

G.R.

v. 6.

Nassal Pirjo, äimä Maale
Häkel Wappu, pjuuttu Marget
Bako Ueka, myöskin hakkaa
Heitä julmasit vielä.

v. 7.

Ketun läpälä, Kissan-silmä
Nunon kunnian roaras
Kolan-juoria, Kirsti Ullia,
Ewan häwäsi pahast'.

v. 8.

Näitten pahain Uimmäin kautta
Nämät piikat murheen laita
Sijtä saawat maan pääl alat
Hautaan asti aina.

v. 9.

Ei nyt enää nuoret mihebet
Taida, missään tarvaki naida
Heidän werhous, kunnia werkkoi
Ei puolta naukaa paina.

2:nen Sulhas-Wissu,

Jota leirikä ja tanssi.

W. F. Yr, Kap, Kolm, neljä, äim, komeus is.

v. 1.

Syvää istaa minun Pyhätyieni,
Minun ihana Kuttan
Tahdot sinä, minä minä
Tutoo awio sukkaa?

v. 2.

in Maarian minä muitten kansa
Waan sinun kansas

Kultaa

Kultan kansa
Kudon aviosuukaa.

3.

En Maarian minä sinust erkans
Waiikka kiwetkin siljuis,
Waiikka puutkin, kannot muutkin
Merens muotoseri muuttuis
Ei sittengään meidän rakkauden
puuttuis.

v. 4.

Tahdot sinä niinkuin minä
Kutoo avio. Sidet
En Maarian minä sinust erkans
Waiikka kiwetkin siljuis. :: ::

v. 5.

Tule kansani rinkiin
Pane kätes minun kätene päälle
Tule kansani rinkiin
Hyppäämään tansamaan
Niinkuin Sokeri kimppt . .

v. 6.

En Maarian minä sinust erkans
Waiikka kiwetkin siljuis
Waiikka puutkin kannot muutkin
Merens muotoseri muuttuis
Ei sittengään meidän rakkauden
puuttuis.

Kolmas, Rakkauden. Wiisu.

W. f. Matkustaan olen maan, meren ic.
Kest hafwer jag öfwer wath och land ic.

I.

Ach Daphne talwi taita pikkäl-
liert

liferi tull, Kost' lamboot et m,
tulle wiedä, Et lintuijn wiser-
rost kuull' Maa kylmä ja rou-
tainen lie.

2. Jää hywäst kaunis Caff-
ne mää lähden nyt pois, Et
huoli siis paikasta tääst'; Et ilo
tääll olla kuin mieleni sois, Kost'
kielsit mun ystäwödeeni.

3. Sydän Murkuu ja mää
kärsin mielen surkuu, Murheest
warhain, kaunis Daphne Sua kä-
desäs on m'un sydämmen pal-
welee Ain Sua uudell ilon.

Tytärten wastaus:

Et lustigt Nach-Spiel.

v. 1.

Ja som kom fyra
Onko Tyttäriä myydä?
Ei ole pahon myytä.
Pahonko ne maraa?
Kuusi kulta penninkitä
Sata Saran Taasteria,
Halwatpa ne owatkin;
Halwatpa kyllä.

v. 2.

Ja som kom fyra
Onko Poikia myydä?
On kyllä myydä

Bal.

Paljonko ne maraa?
Kolme Kotan paska.
Tyyritpä net owatkin,
Tyyritpä tyllä.

Tämä wimmeinen weisataan niinkuin edellisetkin, eli niinkuin: Ett, tu, tre, fyra,
Lät of lustige wara, ic. Yi, Far, Kolm,
neljä, Ann' ilonen olla, Kost suru tu,
lee, Ann' hänen mennä. ic.

